

ZPRAVODAJ

ŘK farnosti
Stará Boleslav
Leděn 2023

IMMÁNÚ ÉL (למנואל) BŮH S NÁMI A V NÁS

Lidské srdce není malé.

Jsme totiž živým Božím chrámem.

Jak stojí psáno: „Budu přebývat uprostřed nich.“

Kdyby ti nějaký významný člověk řekl:

„Přijdu, abych u tebe bydlel,“ co bys dělal?

Není pochyb, že by ses cítil být vyveden z míry a znepokojen.

Neobávej se ale Božího příchodu.

Neměj strach z toho, co si tvůj Bůh přeje.

Nesebere ti prostor, když k tobě přijde.

Naopak, přijde-li k tobě,

otevře před tebou nové horizonty.

Svatý Augustin

Na první pohled se malý Ježíš nijak nelišil od ostatních novorozeňat: legendy a lidové tradice by mu rády připsaly „zázraky“ a neobyčejné projevy, ale evangelium je mnohem střídlivější. Je to dítě jako každé jiné, ničím výjimečné.

Až na to, že se kolem něj děje něco zvláštního: pastýři se na něj přicházejí podívat, hvězdopurci z východu mu přinášejí vzácné dary. A to není vše. Pastýři vyprávějí o tomto obyčejném dítěti zvláštní věci... Zvěst o něm se rozšiřuje: je to prý dávno vytoužený „syn Davidův“, Zachránce Izraele a celého světa, ba dokonce samotný Syn Boží, který se vtělil – a vtělil se pro nás. Toto dítě je dáno nám. Jeho jméno je proto Emanuel, „Bůh s námi“: Bůh se natolik angažuje pro nás, natolik je s námi solidární, že přijímá náš úděl. Stává se člověkem, aby nám byl bližší. Bere na sebe všechno to, co patří k našemu životu: v dítěti se stává dokonce křehkým, slabým, zranitelným. Natolik se Bůh „zbláznil“ kvůli člověku, tak mu chtěl být blízko.

Bůh tedy nepřistupuje k nám s mocí a slávou, ale ve slabosti. Abychom se ho nebáli. Abychom před ním neutíkali, zdrceni Božím majestátem. Malý Ježíš je skutečně „Bůh pro člověka“: je to Bůh s lidskou tváří, pro nás přijatelný. Nemusíme se obávat, zda „můžeme“ přistoupit k tomuto dítěti: nemůže nám ublížit. Neohrožuje nás. Může se k němu blížít mocný či slabý, chudý bezdomovec či bohatý obchodník, „hříšný“ nebo ctnostný. Pro každého je toto dítě přijatelné a blízké. On je na naší straně, dává viditelnou a hmatatelnou záruku své náklonnosti, vždyť Bůh se k nám sklonil a přijal náš lidský život, a to zcela. V malém Ježíši se Bůh zjevuje jako „Bůh na míru člověka“, dosažitelný každému bez rozdílu.

Boží blízkost se neomezuje na to, že se před 2000 lety v Ježíši Kristu stal člověkem. Skutečnost, že on - neviditelný Bůh - před nás předstoupil viditelně a hmatatelně tváří v tvář, to ještě stále není ta "nejbližší blízkost". Ježíš nebyl ojedinělým styčným bodem Boha s člověkem. On zůstává pořád blízko. Bůh se sám člověku sdílí jako dar. Bůh se zpřítomňuje v člověku! Působí v člověku a skrze člověka. Bible říká: dává nám svého Ducha.

Je tam, kde lidé prožívají okamžiky vnitřního náhledu a poznání, v nichž nacházejí nezpochybnitelnou vnitřní jistotu o smyslu svého života. Ani smrt tuto smyslovou zkušenost již nezpochybňuje. Duch je tam, kde zavládne mír i přes vnější nepokoj; kde lidé mlčky snesou těžkou nespravedlnost a dokáží odpustit; kde jsou k jinému člověku dobří, aniž by čekali vděčnou odezvu; kde najdou sílu vydržet v obtížném manželství, kde nepodlehnu pokušení: všude je Boží Duch.

Již jste někdy zažili některou z výše jmenovaných zkušeností? Potom snad můžete potvrdit i poznatek: Boží působení nás uzdravuje. Prospívá nám. Přináší radost a sebedůvěru. Naopak však také cítíme: tohle působení jsem nevyvolal vlastním úsilím. Je nezávislé na mé vůli. Nemohu je libovolně opakovat. Na takové zkušenosti neexistuje žádný recept. Je to "dar".

Tomuto "daru" křesťané také říkají "milost"; Bůh daruje sám sebe, žije v nás. Na to nemáme žádné "výsostné právo"; není "povinen" to dělat. Znamená to pro nás zcela nový život, jeho novou kvalitu, nový životní pocit. Je to pro nás totéž, jako pro rostlinu světlo. Plně z toho žijeme. Jsme jako znovuzrození. Proto označuje Písmo to, co nám Ježíš Kristus přinesl, jako "nové zrození", "nové stvoření". Milost tedy není žádná "věc" v nás, drahé příslušenství. Milost je v podstatě Boží láska k nám a Boží Duch v nás.

Pastorace.cz

HLEDEJTE A NALEZNETE

Benedikt XVI.

Při nedávné návštěvě kdysi slavné papežské hvězdárny v Castel Gandolfu jsem viděl mohutné teleskopy, jejichž pomocí ještě donedávna učení otcové zkoumali tajemství vesmíru. Dnes je toto místo pouhým muzeem. Ne že by všechny tyto přístroje už nefungovaly, ale světla nad Římem jsou tak intenzivní, že je sotva kdy vidět alespoň několik hvězd. Umělé osvětlení – světlo vyrobené člověkem – přehluší nebeská světla. Můžeme říci, že kvůli tomu, co jsme sami zhotovili, nejsme schopni zahlédnout Boží stopy ve stvoření.

V Písmu čteme, že do Jeruzaléma připutovali tajemní muži z východu. Překlad Písma použil jako ekvivalent slova „magoi“ pojem „mágové“ či „hvězdopravci“. Ale nebyli to ani mágové, kteří by se chtěli zmocnit Boha a světa, ani astronomové v dnešním vědeckém smyslu, ani astrologové, kteří by zkoumali tajemství a chtěli ho zpeněžit. Byli to lidé, kteří byli přesvědčeni, že Boží

rukopis je otištěn ve stvoření a my se musíme a můžeme pokusit jej rozluštit, že je možné Boží stopy najít a nechat se jimi vést. Šli ve stopách Abraháma, který se nechal oslovit Bohem a podle jeho vůle se stal poutníkem. Byli to lidé neklidného srdce, kteří se nespokojili s mapou a pouhou učeností, nýbrž hledali skutečnou moudrost.

Podle nějakých zpráv se prý v Izraeli narodil božský král světa a tihle vyrazili na cestu podle konstelace hvězd; to se zdá mnohým značně absurdní a dětinské. Můžeme si představit, že byli na své pouti častokrát vystaveni posměchu. Museli znovu vytrpět osud Abraháma, který o sobě řekl to, co opakovali první křesťané: „Poutníci a cizinci jsme v tomto světě“. Ale pro mudrce nebylo nejdůležitější, co lidé říkali o jejich chování a jaké bylo veřejné mínění, které se den ode dne mění. Pro ně bylo důležité, co je pravda a z čeho pramení opravdový život, a proto snesli lidský posměch.

Stanuli před Herodem a ptají se ho: „Kde je ten narozený židovský král? Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“ Herodes ví o dávných proroctvích o Mesiáši. Obává se ho a osnuje plán na jeho odstranění. Je snadné takového brutálního panovníka odsoudit, ale myslím, že bychom měli uvažovat, zda také v nás není něco z Heroda. Zda také my někdy nevnímáme Boha jako konkurenta, který nám určuje hranice, brání nám dělat si, co chceme, a který nám bere něco z vlastních představ o našem životě.

Jsmo vděční za krásnou pozemskou vlast se všemi dobrými věcmi, ale ta se stala krásnou právě tím, že se lidé dívali dál a výš a putovali k Bohu. Svět není jen produktem náhody a nutnosti. Při jeho zkoumání můžeme poznat více: rozum Stvořitele, nekonečnou a nevyčerpatelnou Boží fantazii; lásku, se kterou pro nás tento svět připravil.

Pak objevíme, že ten, který stvořil svět, a ten, který se narodil v Betlémě a přebývá mezi námi v eucharistii, je jeden a týž živý Bůh, jenž nás volá a jenž nás chce připravit na věčný život. Tak se toto slovo zásluhou mudrců stalo pravdivým a staletími se stále více naplňuje: od východu, západu, severu a jihu přijdou mnozí a zasednou ke stolu s Abrahámem, Izákem a Jakubem. Neznamena to pouze, že ze všech světových stran přijdou křesťané, povolání od Boha, ale že ze všech duchovních prvopočátků, z vědy i náboženství vedou ukazatele cesty k Bohu, že každé lidské srdce nese znamení oné hvězdy, která nakonec vede každého do Betléma a ukazuje nám: Zde je ten, na kterého všechno v tichosti čeká.

A k tomu nás mudrci vyzývají také dnes. Právě dnes je opět dobrodružstvím žít opravdově víru, odvážit se být křesťanem se všemi nároky, věřit slovu a žít je.

Pán chce, abychom se i my sami stali hvězdami, aby také v nás explodovala tato proměňující víra, kterou se uvolní do nás vložené světlo, abychom našli cestu a stali se jejimi ukazateli pro druhé.

Z knihy Vánoční promluvy, 1994

BIBLICKÉ INSPIRACE

Biblický text

Z evangelia podle Matouše

Ježíš přišel z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít. Ale on se bránil a říkal: "Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty přicházíš ke mně?"

Ježíš mu však na to řekl: "Nech tak nyní, neboť je třeba, abychom zcela splnili Boží vůli." I vyhověl mu.

Jakmile byl Ježíš pokřtěn, vystoupil hned z vody. Ahle - otevřelo se nebe a viděl Ducha Božího jako holubici, jak se snáší a sestupuje na něj. A z nebe se ozval hlas: "To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení."

(Mt 3,13-17)

Náměty k meditaci

- Náš úryvek mnohem více vypovídá o tom, kdo je Ježíš (Otcův Syn a zachránce hříšníků, který se staví mezi ně!), než o tom, co se s ním dělo u Jordánu. Děj je sice názorný a důležitý, ale není konečným smyslem vypravování, protože evangelia především prohlubují víru v Ježíše.

- Je to jakési první a zásadní "představení" hlavní postavy evangelií, důležitější a obsažnější, než texty o Ježíšově dětství u Lukáše a Matouše.
- Ježíš se nestaví s hříšníky do řady jen tak pro nic za nic. není hříšník, proto nemá mezi hříšníky místo. Jde mu ale o naplnění "veškeré spravedlnosti". A slovo "spravedlnost" má v Bibli jiný význam, než v právu. Nejde zde o to, "dát každému, co jeho jest", ale jde o bezpodmínečné podřízení se Boží lásce, o naplnění vůle Otcovy. A toto naplnění vůle Otcovy je hlavním motivem Ježíšovy solidarity s hříšníky a celé jeho činnosti.
- Otevřelo se nebe, doslova "protrhlo se nebe", tedy Bůh vstupuje do děje. Ducha Božího (snášejícího se jako holubice, ne vypadajícího jako holubice!) viděl Ježíš; o tom, co viděli ostatní, zde řeč není.
- Hlas z nebe je pro Izraelitu jednoznačně synonymem pro hlas Boží. Jednota mezi Otcem i Synem, o kterém mluví evangelium, se zde poprvé objevuje.

Pastorace.cz

JAKÁ JEDNOTA?

Raniero Cantalamessa

Když chce jít někdo na pouť, potřebuje nejprve znát cíl svého putování. Když chci hodit šipkou, potřebuji nejdříve vědět, na který terč mířit. Také my chceme podniknout určitou pouť, totiž pouť k jednotě, a proto potřebujeme nejprve vědět, o jakou jednotu usilujeme.

Ve Skutcích apoštolů čteme: "Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. Všech se zmocnila bázeň, neboť skrze apoštoly se stalo mnoho zázraků a znamení. Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné. Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval. Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem. Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse." (Sk 2, 42-47)

A toto je jednota, kterou máme na mušce. Mezi křesťany existuje více úrovní jednoty. Existuje jednota v učení, tedy jednota, o kterou usiluje oficiální ekumenismus prostřednictvím kolokvií a setkání na různých úrovních mezi církvemi. Tento vrcholový ekumenismus ale nestačí. Musí jej doprovázet to, čemu Pavel VI. říkal základní ekumenismus. Mezi skutečnou vodou na pití a mytí a chemickou značkou vody, H₂O, existuje pořádný rozdíl. Nějak podobně je to také s jednotou: existuje jednota, která je pouhou formulí, a jednota - živá skutečnost.

Skutečnost, o které mluvíme, je ta, o které jsme slyšeli ve Skutcích apoštolů na konci vyprávění o Letnicích osoby, které žijí společně v prostotě a radosti a vše mezi sebou rozdělují. Tihle lidé přišli po různých cestách, a přece tu stojí pohromadě, jedí spolu, společně se modlí. Ještě před několika málo dny byli zcela rozdílní a snad každý měl druhému co vytknout. Mezi těmi, kteří žijí společně, byli také někteří, kteří ukřižovali Pána, a kteří se obrátili teprve teď. Nyní se katani a jejich oběti, hříšníci a spravedliví scházejí mezi sebou usmíření. To je zázrak Ducha.

Ještě se neříká, co učedníci hlásali, ale již dochází k obrácení: "A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse." (Sk 2,47) Velkým kázáním učedníků byla právě jejich jednota. Jednotu učedníků bylo vidět a bylo možné si ní doslova sáhnout rukou. Na počátku 3. století podává Tertullianus zprávu o křesťanech, o kterých si pohané, když odcházejí ze svých setkání, s podivem říkají: "Pohledte, jak se milují!"

Nyní již vidíme, co je cílem naší pouti. Je třeba, abychom se vydali na cestu. Naše pouť bude poutí k Letnicím. Církev si při mši svaté v okamžiku proměnění připomíná to, co Ježíš udělal během poslední večeře a divem je, že během slov, která vyprávějí o této události, se tato skutečnost odehrává znovu: chléb se stává Kristovým tělem a víno jeho krví. Příběh o Letnicích má obdobnou moc, i když nikoliv svátostnou jako Eucharistie. To, o čem se mluví, se opravdu uskutečňuje: Duch svatý tajemným způsobem přichází znovu, zase je přítomný. Nejde o běžný příběh, je to událost.

OSOBNOSTI NAŠÍ DOBY

Benedikt XVI.

Snad všechny naše i světové sdělovací prostředky přinesly v samém závěru minulého roku zprávu: Zemřel emeritní papež Benedikt XVI. Na církevních budovách byly vyvěšeny černé prapory a v den pohřbu 5. ledna se rozezněly zvony a sloužily se mše svaté - rekviem za zemřelého.

Bezprostřední reakce církevních představitelů, státníků i obyčejných lidí celého světa - to, jak se zapsal do jejich myslí a srdcí, vypovídá o zesnulém papeži možná víc než sebelepší nekrolog. Přinášíme zde proto alespoň některé z nich:

Střípky mozaiky

Připomněl jsem si slova Písma „*Nemám větší radost, než když slyším, že moje děti žijí v pravdě.*“ (3J 4) která si můj předchůdce zvolil za motto, když se stal mnichovským arcibiskupem. Vystihují téma, které prostupovalo všemi etapami jeho života od univerzitních studií až po jeho pontifikát, který se vyznačoval zářivou učitelskou službou a věrnou láskou k pravdě.

Papež František

Rád na něj vzpomínám jako na teologa pronikavé inteligence a především jako na moudrého pontifika skromné a pokorné lidskosti a hluboké víry. Děkuji živému Bohu, že nám ho dal. Nechci předjímat, ale rád by se dožil chvíle, kdy bude prohlášen učitelem církve.

Kardinál Kurt Koch

Chtěl bych vyzdvihnout jeho apoštolskou návštěvu České republiky v roce 2009. Jeho osobní přítomnost se stala pro českou církev velkým povzbuzením, z něhož dodnes čerpáme. Měl blízko k Čechám, a ve zvláštní úctě Pražské Jezulátko - sošku malého Ježíška. Před třinácti lety se zde u něj modlil, na závěr oktávu narození Božského dítěte k němu odešel.

Arcibiskup Jan Graubner, předseda ČBK

Poznal jsem ho nejprve prostřednictvím jeho děl. Četba jeho knížek mi pomohla prohloubit můj vztah k bohu a upevnit víru. Mnohokrát jsem se s ním setkal, vždy to bylo setkání s hlubokým, avšak skromným a plachým člověkem. Nikdy nezapomenu na poslední setkání s ním v listopadu 2019. Držel mě za ruku a díval se na mě svými hlubokými očima. Už nemohl mnoho mluvit, ale oči mluvily za něj.

P. Stanislav Příbyl, generální sekretář ČBK

Setkal jsem se s ním několikrát a obdivoval jeho noblesu, pokoru, teologickou brilantnost, celkový přehled, lidskost i zakotvení v tradici církve.

Emeritní brněnský biskup Vojtěch Cíkrle

Byl jedním z nejvýznamnějších katolických intelektuálů 20. století. Byl vlivným teologickým poradcem druhého vatikánského koncilu. Oceňuji jeho překvapivé rozhodnutí opustit papežský úřad ve chvíli, kdy si uvědomil, že problémy v církvi přesahují jeho síly. Pamatuji si ho jako vždy velmi jemného, laskavého, skromného člověka.

Prof. Tomáš Halík

Velmi jsem si ho vážil. Mám rád jeho teologická a filozofická díla, patřil k předním intelektuálním osobnostem naší doby. Jeho velikost ukazuje i jeho rozhodnutí odejít z papežského stolce. Jsem vděčný, že jsem se s ním mohl osobně setkat.

Petr Fiala, premiér ČR

Jestli může být v očích lidských taková dobrota, jaká teprve bude u Pána Boha?

Dagmar Halasová, překladatelka

LITURGICKÉ OKÉNKO

Slavení eucharistie

V uplynulých třech adventních nedělích se v našich kostelích četl Pastýřský list arcibiskupa Jana Graubnera o slavení eucharistie. Přinášíme nyní shrnutí jeho základních myšlenek pro další promyšlení a uvádění do života.

Na mši svatou přichází mnoho lidí, ale ne všichni z toho mají užitek a dovedou ji dobře prožít. Mše svatá je opravdu významná slavnost a taky společenská událost, je třeba na ni připravit jak svou duši, tak i svůj zevnějšek. Když jde na mši svatou rodina, je třeba myslet nejen na osobní přípravu jednotlivce, ale i společenství. Společné těšení se na slavnost a společný vstup do svatých tajemství je duchovní zkušenost, která rodinu stmeluje, obohacuje její vnitřní život.

Při vstupu do chrámu se žehnáme svěřenou vodou, poklekáme a prosíme, aby Pán sám očistil naše srdce, a tak nás připravil. Mojžíše u hořícího keře, když slyšel Hospodinův hlas: Nepřibližuj se - místo, na kterém stojíš, je svaté. Vědomí Boží svatosti nám připomíná naši křehkost, a tak přiznáváme své hříchy a prosíme za jejich odpuštění. Zároveň také odpouštíme i my každému, kdo se nějak provinil proti nám Když se při mši svaté hlásá Boží slovo, mluví k nám Kristus.

Homilie - Božímu slovu je třeba rozumět, abychom je byli schopní správně uvést do života. Nejde jen o zapamatování, ale o skutečné vtělení Božího slova do našich skutků. O vánocích jsme si připomněli, že Slovo se stalo tělem. Bůh přišel skrze Marii novým způsobem na svět. Podobně, když se slovo Boží vtěluje do našich skutků, vstupuje Bůh novým způsobem do našeho světa. Tak vstupujeme do samotných dějin spásy světa. Dáváme se k dispozici, stáváme se nejen nástroji, ale i spolupracovníky Boha v posvěcování světa. K tomu se hlásíme, když po kázání povstaneme a voláme: Věřím,...

Jsme plní radosti z toho, že nás Bůh vtahuje do své blízkosti, do svého života a jednání a toužíme po tom, aby to zakusili všichni. Proto v přímělných modlitbách prosíme za všechny, které nosíme v srdci. Čím víc je naše srdce naplněné radostí, tím více lidí objímá naše modlitba.

(pokračování příště)

Z LITURGICKÉHO KALENDÁŘE

1. 1. (neděle) slavnost Panny Marie, Matky Boží
6. 1. (pátek) slavnost Zjevení Páně

8. 1. (neděle) svátek Křtu Páně (konec doby vánoční)
 13.1. (pátek) svatého Hilaria, biskupa a učitele církve
 17. 1. (úterý) památka svatého Antonína, opata
 18. 1. (středa) památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů
 20.1. (pátek) svatého Šebestiána, mučedníka
 21. 1. (pátek) památka svaté Anežky Římské, panny a mučednice
 24.1. (úterý) památka svatého Františka Saleského, biskupa a učitele církve
 25. 1. (středa) svátek Obrácení svatého Pavla, apoštola
 26. 1. (čtvrtek) památka svatých Timoteje a Tita, biskupů
 28. 1. (sobota) památka svatého Tomáše Akvinského, kněze a učitele církve
 31.1. (úterý) památka svatého Jana Boska, kněze

ŽIVÝ RŮŽENEC 2023

	leden	únor	březen	duben	květen	Červen
Mikulovská	4. bolestný	5. bolestný	1. slavný	2. slavný	3. slavný	4. slavný
Časlavková	5. bolestný	1. slavný	2. slavný	3. slavný	4. slavný	5. slavný
Váňová	1. slavný	2. slavný	3. slavný	4. slavný	5. slavný	1. radostný
Lomová	2. slavný	3. slavný	4. slavný	5. slavný	1. radostný	2. radostný
Gurtlerová	3. slavný	4. slavný	5. slavný	1. radostný	2. radostný	3. radostný
Lukášková	4. slavný	5. slavný	1. radostný	2. radostný	3. radostný	4. radostný
Nohynkovi	5. slavný	1. radostný	2. radostný	3. radostný	4. radostný	5. radostný
Špinarová	1. radostný	2. radostný	3. radostný	4. radostný	5. radostný	1. světla
Dubnová	2. radostný	3. radostný	4. radostný	5. radostný	1. světla	2. světla
Bajerovi	3. radostný	4. radostný	5. radostný	1. světla	2. světla	3. světla
Vopatovi	4. radostný	5. radostný	1. světla	2. světla	3. světla	4. světla
Gryzová	5. radostný	1. světla	2. světla	3. světla	4. světla	5. světla
Kůla	1. světla	2. světla	3. světla	4. světla	5. světla	1. bolestný
Boldizsát	2. světla	3. světla	4. světla	5. světla	1. bolestný	2. bolestný
Houštecká	3. světla	4. světla	5. světla	1. bolestný	2. bolestný	3. bolestný
P. Mariusz	4. světla	5. světla	1. bolestný	2. bolestný	3. bolestný	4. bolestný
Bahník	5. světla	1. bolestný	2. bolestný	3. bolestný	4. bolestný	5. bolestný
Kopecská	1. bolestný	2. bolestný	3. bolestný	4. bolestný	5. bolestný	1. slavný
Tintěrovi	2. bolestný	3. bolestný	4. bolestný	5. bolestný	1. slavný	2. slavný

APOŠTOLÁT MODLITBY

LEDEN 2023

celosvětová síť modlitby s papežem Františkem

Úmysl papeže: Za vychovatele

Modleme se za vychovatele, aby byli věrohodnými svědky tím, že učí bratrství a ne soupeření a pomáhají zejména těm nejzranitelnějším mladým lidem.

Národní úmysl: Za volbu prezidenta

Modleme se, aby budoucí prezident České republiky přispíval ke svornosti lidí a prosperitě naší země.

POŘAD BOHOSLUŽEB

Den	Hodina	Místo
Pondělí	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Úterý	18.00	bazilika svatého Václava - Stará Boleslav
Středa	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Čtvrtek		
Pátek	18.00	bazilika svatého Václava - Stará Boleslav
Sobota	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Neděle	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
	18.00	bazilika svatého Václava - Stará Boleslav

*Farní zpravodaj vydává Římskokatolická farnost Stará Boleslav,
Lázeňská 61, 250 01 Stará Boleslav; www.staraboleslav.com.*

Duchovní správce: J.M. Libor Bulín, mobil: 602 542 847; e-mail: liborbulin@seznam.cz

Příspěvky, připomínky zasílejte na adresu: v.simik@centrum.cz

Uzávěrka čísla je v úterý před poslední nedělí předcházejícího měsíce.